

fendat filius, frater, vel uxor, vel unus ex eis qui pacem fecerunt alio presente ab extraneo offenditur, et ille eum non iuvat, ibid.—Pax, et de instrumento pacis qualiter fiat, et an sit de jure gentium, n. 1 l. 82 t. 18 part. 5.—quando fit, an facta cum uno ad adherentes, et complices extendatur, et quando, n. 2 dict. l. 82 tit. 18 p. 5.—de natura ipsius est, quod sit perpetua, et an in ea debeat osculum intervenire, n. 5 et 4 in d. l. 82.—hominum est ordinata concordia, n. 8 l. 1, t. 27 part. 4.—quid sit, et quotuplex, et qualiter fiat, et quibus actibus, n. 1, 5, 4 et 5 per text. ibi, t. 12 p. 7.—Et an ruptor pacis videatur ille, qui rupit ex causa noviter orta, ut si inimicus illum fregit, ibi n. 6 et 5 ad fin. l. 5 ibid.

PECCARE non debet quis propter suum amicum, n. 4 l. 6 per text. ibi t. 27 p. 4.—et non est danda occasio peccandi etiam infideli, n. 4 l. 22 t. 12 p. 5.—non licet etiam in volentem, n. 2 l. 1 tit. 19 part. 7.

PECCATA, et peccatum originale commune est omnibus nascentibus, n. 1 l. 1 t. 4. part. 1.—per parochianum commissa in alieno episcopatu, an de eis possit suus parochus illum absolvere, n. 5 l. 21 t. 4 p. 1.—Peccatum mortale an debeat statim confiteri sub poena peccati, num. fin. l. 22 tit. 4 p. 1.—licet obliviscatur, an hoc sit peccatum, d. n. finalem.—Peccata venialia an et quando confiteri teneamur, n. 2 in med. l. 25 tit. 4 part. 1.—Peccati mortalis poena, n. 5 per text. ibi, l. 28 tit. 4 part. 1.—Peccatum facit, ut quis citius moriatur, n. 2 l. 57 ibidem.—peccata magna, et media, et minima, quae sint, et quae impediunt ordinum susceptionem, et qualiter, n. 2, 3 et 4 l. 52 tit. 5 part. 1.—causantia irregularitatem, quae sint, n. 2 dict. l. 52.—mortalia, an et quando causent irregularitatem, n. 5 dict. l. 52.—venialia sunt peccata minima, n. 1 l. 54 tit. 5 part. 1.—occulta, quae dicantur, n. 5 l. 55 tit. 6 p. 1.—publica publice reprehendi debent per praedictorem, alias consentire videtur, n. 4 l. 45 tit. 5 part. 1.—non dum commissa Papa remittere non potest, n. 5 leg. 52 tit. 6 part. 1.—occulta quando liceat revelare, quando verò non, n. 10 l. 55 tit. 9 part. 1.—occulta non debent à iudici terreno puniri, et si probari non possunt, non sunt trahenda in publicum, etiamsi si soli denuntianti nota sint, quia tunc iudex non poterit ad aliquem actum iudicalem pervenire, neque illi poterit subtrahere Sacramentum, neque excommunicare in genere, n. 16 in prolog. 4 part.—Peccatum mortale utrum sit, si maritus manducet calida, ut cum uxore cupulam habere possit, et quando peccet eam cognoscendo venialiter, quando verò mereatur, n. 2, 3 et 5 l. 9 per text. ibi t. 2 part. 4.—mortale facit ille, qui scienter contraxit matrimonium cum vovente simpliciter, n. 5 l. 11 t. 2 p. 4.—Peccatum faciens servus est peccati, et quibus miseris, et infortuniis peccator subjectus sit, n. 5 leg. 8 tit. 22 part. 4.—ducit ad non esse, cum nihil sit, dict. n. 5 in fin.—an faciat ille, qui ob timorem mortis vel amissionis honorum, aliquod crimen committit, n. 1 l. 4 tit. 24 part. 4.—Papae qualiter in concilio denuntiari debeat, n. 5 per text. ibi leg. 10 tit. 25 part. 4.—non debet fieri propter amicum, neque talis excusatio

aliquid valevit, n. 4 per text. ibi l. 6 tit. 27 part. 4.—et duae res faciunt in homine omnia peccata, n. 1 in prolog. 7 part.—Et initium omnis peccati fuit superbia, n. 5 in dict. prolog.—Et potius debet quis omnia mala pati, quam peccato consentire, n. 5 l. 8 t. 8 part. 7.—Et qui habet potestatem castigandi, si cum opus est, illud non faciat, qualiter puniatur, n. 11 l. 9 ibi ad fin.—Peccatum unius alter luere non debet, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—incestus, vide in verbo INCESTUS.

PECCATOR duplici vinculo adstringitur ad satisfaciendum, n. 4 l. 28 tit. 4 part. 1.—dolere debet eò quòd Deum offendit, non tamen propter infamiam sibi sequutam, vel amissi honoris, n. 1 in med. l. 25 tit. 4 p. 1.—qualiter dolere debeat de peccatis suis, et qualis dolor sufficiat, dict. n. 1 in fin. l. 25 tit. 4 part. 1.—Peccatores an sint odiendi ab hominibus, et à quibus sic, n. 2 l. 12 tit. 5 part. 2.—Peccator quibus miseris, et infortuniis subditus subjectusque sit, n. 5 l. 8 per text. ibi, tit. 22 part. 4.

PECULATUS CRIMEN, vide in verbo CRIMEN PECULATUS.

PECULIUM clericorum in quo differat à peculio laicorum, n. 1 l. 1 tit. 21 part. 1.—adventitium in clericis dicitur, quod in laicis appellatur castrense, vel quasi castrense, n. 1 l. 2 ibidem.—profecitium in clericis quod dicatur, n. 2 ibidem.—quasi castrense, quae personae illud dicantur habere, n. 4 l. 2 tit. 2 p. 5.—Et an filius familias, qui à patre habet peculium, possit in litem jurare actore deferente, et quando, n. 2 et 5 l. 3 tit. 11 part. 5.—Peculium castrense dicitur, quod castellanus acquirit in custodiendo castrum n. 1 per text. ibi, l. 6 tit. 17 part. 4.—castrense dicitur, quod filius lucratur tam in mari, quam in terra propter se tantum, n. 4 dict. l. 6.—Et si de castrensibus filius fuerit testatus, et patrem exhaeredaverit, an ejus testamentum subiaceat querelae, et quid hodie, n. 8 ibidem.—Et quid in patre testante in castrensibus, an in eo idem sit dicendum, dict. n. 8 in fin. dict. leg. 6 tit. 17 part. 4.—Peculium castrense, vel quasi, quod dicatur, gloss. l. 7 tit. 17 part. 4 per text. ibi.—quasi castrense an possit habere mulier ex Principis donatione, n. 9 l. 7 tit. 17 part. 4.—castrense est obligatum pro mutuo recepto à filiofamilias, n. 11 l. 4 tit. 1 part. 4.—profecitium, vel adventitium an dicatur illud, quod lucratur filius cum pecunia patris, et quando, n. 11 l. 5 tit. 15 part. 6.—castrense, vel quasi, an frater cum fratribus eomunicare teneatur, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 6.

PECUNIA redimit peccatum, n. 1 in princip. l. 25 t. 4 part. 1.—unde dicatur, n. 2 per text. ibi, l. 1 tit. 21 part. 1.—à solo Imperatore cudi et fieri ejus mandato potest, et hoc privilegium est ipsorum, n. 11 l. 2 tit. 1 part. 2.—Pecuniae obediunt omnia, n. 4 l. 17 t. 9 p. 2.—Pecunia data iudici, vel testi, an et qualiter repeti possit, n. 4 l. 27 tit. 22 part. 5.—reperita in pariete domus cuja sit, n. 1 l. 45 tit. 28 part. 5.—si abscondita inveniatur, semper praesumitur esse alterius, et quod illud non sit thesaurus, n. 2 ibid.—est de rebus, quae servando servari non possunt, n. 2 l. 14 tit. 11 p. 4.—Et an tutor possit dotem pro minori constituere in pecunia, vel

in rebus immobilibus vel mobilibus sine iudicis decreto, ibidem.—Pecunia si sit in maxima quantitate, sic iudicatur de ea, sicuti de alia re immobili, dict. n. 2 in fin. dict. l. 14 tit. 11 part. 4.—an possit dari mercatori, ut inde ille percipiat quæstum, qui honestè percipi potest, n. 5 l. 29 tit. 11 part. 4.—alicui numeretur de mandato alterius, an ipse illam mutuare videatur, n. 2 per text. ibi, l. 2 tit. 1 part. 5.—in dubio an videatur depositat vel mutuata, n. 1 l. 10 t. 1 p. 5, et n. 2 l. 72 t. 28 part. 3.—si mutuatur, an ibi veniat interesse, quod est extra rem, et quid in aliis mutuabilibus, n. 4 l. 10 t. 1 p. 5.—Et quid si mutuans esset mercator, an ibid. veniat interesse extrinsecum, dict. n. 4 dict. l. 10.—Pecunia si commodatur ut species, an possit retineri pro debito per ipsum commodatarium, n. 5 l. 9 tit. 2 p. 5.—quando possit licitè deponi penes usurarium, n. 4 l. 2 t. 3 p. 5.—si detur pro arrha ratione venditionis, si tunc non dicatur quòd datur propter pretium, an illud ita esse praesumatur, num. 2 l. 7 tit. 5 part. 5.—intra quantum tempus à venditore emptori reddi debeat, si fuit inter eos pactum factum, quod illa redita emptor ad rei emptae restitutionem teneretur, n. 1 l. 42 t. 5 p. 5.—Et an jus competens venditori ex tali pacto possit alii cedi, ibid. in. n. 2.—Et an emptor liberetur praestito interesse, et quando, ibid. num. 4.—Et si ex pecunia aliena aliquis rem emat, an ipse emens habeat illius rei dominium, et quando, n. 1 cum aliis ibi, l. 49 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et quid si pecunia sit alicujus militis, vel alicujus minoris, furiosi, vel prodigi, vel ecclesia, an tunc requiratur quòd emens sit procurator, vel negotiorum gestor ipsius militis, n. 2 et 5 ibid.—Et an idem sit in quocumque milite, in dict. n. 2.—Pecunia in dubio semper praesumitur esse solventis, dict. n. 1 dict. l. 49.—ecclesiae si à Praelato ipsius mutetur alicui, et ipse ex ea praedium emerit, an tunc praedium sit ecclesiae, vel ementis, n. 6 dict. l. 49.—Et quid si Praelatus, et ecclesia de communi pecunia rem emant, cuja sit res sic empti, dict. n. 6 in fin. dict. l. 49.—Pecunia si interveniat quando una res pro alia permuat, an tunc praesumatur venditio, vel permutatio, n. 1 l. 1 tit. 6 part. 5.—an licitè recipiatur à medico pro conferenda sanitate, n. 8 l. 10 tit. 8 part. 5.—inventi est, ut aestimet alias res, non autem ut aestimetur, n. 3 l. 28 tit. 8 part. 5.—si mutuatur alicui, et dationi ipsius adjiciatur poena, an videatur apposita loco usurarum, n. 2 l. 4 t. 11 p. 5.—an recipi possit pro fidejussione faciendâ, n. 4 l. 1 t. 12 part. 5.—Pecuniam fuisse versam in utilitatem minoris debet semper probare tutor, etiam in aliis contractibus ultra mutuum, n. 4 l. 8 tit. 15 part. 5.—Pecunia si alicui detur ad faciendam vel reficiendam domum, an ex hoc iste dans habeat in re illa tacitam hypothecam, vel solummodo actionem personalem privilegiatam, n. 9 et 10 l. 26 tit. 15 p. 5.—si pro expensis alicui detur, ut alibi vadat, si non vadit, an illam restituere teneatur, gloss. l. 44 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—si detur iudici ut pro dante sententiam ferat, vel ut justè iudicet, vel ut citò causam expediat, an per hoc dans causam amittat, n. 1 l. 52 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—si per aliquem detur testatori,

ut aliquem instituat hæredem, an talis institutio teneat, n. 6 l. 27 tit. 1 part. 6.

PECUS si pariat, cum furtiva sit, penes bonae fidei possessorem, licet conceperit penes furem, an partus sit furtivus, n. 2 l. 5 tit. 29 part. 5.—Pecora si à muliere marito nomine gregis in dotem dantur, et aliqua praemorianantur, an maritus in locum praemortuorum alia debeat supponere; et quid sit quando fuerunt sibi datae, non sub nomine gregis, sed numeri, puta triginta, n. 2 l. 21 t. 11 part. 4.—Et quid si non nascantur ex illis, an maritus teneatur supplere de aliis, n. 4 ibid.—Pecus an semper praesumatur perdita culpa pastoris, nisi ipse probet contrarium, n. 11 l. 15 tit. 8 part. 5.

PEDAGIA permittuntur Principibus, et quare, n. 9 l. 2 tit. 1 part. 2.—et an in concessionem pedagii requiratur justa causa, ut recipiens sit tutus in conscientia, n. 1 l. 5 tit. 7 part. 5.—Et an ista pedagia à clericis solvi debeant, n. 5 ibid.—Et qualia, et in qua quantitate solvi debeant, n. 4 ibid.—Pedagia non debent solvi, quando aliquis adducit aliquid sui et suorum usus causa; et an et quando credatur juramento ipsius, ibi n. 6.—Et quid si sui causa portabat, et postea mutato proposito rem vendidit, an aliquid solvere teneatur nomine tributi, ibi n. 8.—Pedagia an solvi debeant pro eis rebus, quae portantur pro domo faciendâ vel reficiendâ, ibi n. 9.—ex quibus rebus non debeant solvi, omnes gloss. l. 5 t. 7 p. 5.—et quale privilegium habeant milites, ecclesiae, et minores, quando malitiosè portagianon solverint, n. 16 ibidem.—si à mercatoribus non solvantur, an omnes res suae, quas adducunt, debeant confiscari, n. 1 l. 6 tit. 7 part. 5.—Et quid in minoribus viginti quinque annis, ibid. n. 3.—Et an si occultantes perdant rem ipso jure, vel post sententiam, ibid. n. 5.—Pedagia si non solvantur à transeuntibus, si postea res de qua debebatur, pereat, an dominus ad aestimationem teneatur, n. 8 l. 6 tit. 7 part. 5.

PEDANEUS JUDEX, vide in verbo JUDEX PEDANEUS.

PELLI animalis mortui creditur, estque vox mortua, n. 2 in proem. tit. 18 part. 5.

POENA	Pecuniaria.
Clericorum, et Praelatorum.	Extraordinaria.
Tabellionis.	Alienantium.
Occidentis.	Dupli.
Mortis.	Quadrupli.
Amputationis membri.	Stupri.
Auxilantium.	Fidejussoris.
Homicidae.	Prohibitentis.
Rebellantis.	Resistentis.
Officialis.	Matris.
Consanguineorum.	Patris.
Corporalis.	Fratis.
Injuriantis.	Tutoris.
Falsi.	Sacrilegii.
Judicis.	Negantis.
Assessoris.	Depositarii.
Incesti.	Mutui.
Adulterii.	Accusatoris.
	Hæredis.
	Denuntiantis.

Legalis.
Fustigationis.
Diffamantis.

Testium.
Deporti, vel damnati.

POENA facit stultum sapientem, n. 1 l. fin. tit. 1 p. 1. —quam meretur quis propter suum delictum non tollitur propter Baptismum, n. 2 l. 3 t. 4 part. 1. —peccati mortalis, gloss. per text. ibi, l. 28 tit. 4 part. 1. —aeterna minuitur per contritionem, n. 1 dict. l. 28 tit. 4 p. 1. —medicorum adhibentium infirmis medicinas, antequam confiteantur, n. 4 per text. ibi, l. 37 t. 4 part. 1. infernales a minuantur propter bona facta in vita, n. 2 l. 40 ibidem. —non comitantis Corpus Christi occurrentis in itinere, gloss. l. 62 tit. 4 part. 1. —judaeorum, seu aliorum infidelium obviantium Corpus Domini in via, non reverentium illud, gloss. per text. ibi, in l. 63 ibidem. —eligentium indignos in quibuscumque electionibus, n. 1 et 2 l. 23 tit. 3 part. 1. —ordinantis scienter servum alterius, n. 4 l. 18 tit. 6 part. 1. —ordinantis se ante aetatem legitimam, quae sit, n. 5 l. 27 tit. 6 part. 1. —concubina alicujus clerici de jure antiquo, et hodierno, num. final. l. 43 tit. 6 part. 1. —suspensionis a jure ponitur in multis casibus, n. 5 l. 17 t. 9 p. 1. —suspensionis si imponitur a jure, scilicet ab officio, an suspensus videatur a beneficio, ibidem. —remittitur aliquando necessitatis ratione, n. 8 l. 20 tit. 9 p. 1. —suspenditur per appellationem, et quando, et in quibus non, n. 5 in princip. l. 24 tit. 9 part. 1. —celebrantis in ecclesia polluta antequam reconcilietur, n. 5 l. 20 t. 10 part. 2. —extrahentis alicquem injuste de ecclesia, ubi confugit, n. final. l. 4 per text. ibi, tit. 11 part. 1. —recipientis scienter beneficium alicujus viventis, num. 1 per text. ibi, l. 15 tit. 16 part. 1. —simoniacorum, etiam hodierna, n. 1 l. 12 tit. 17 part. 6, et ubi se refert, et ibi n. 8. —desiderantis, et publice dicentis mortem Principis, quae sit, n. 2 l. 1 per text. ibi, t. 15 part. 2. —amissionis, seu erutionis oculorum, an imponatur de jure communi, et quid de jure Partitarum, n. 4 l. 1 tit. 13 part. 2. —Et quid si iste cui oculi sunt extrahendi, illos habeat obscuratos, an talis poena locum habeat, ibid. —Poena electio in alternativis cuja sit, n. 5 l. 1 tit. 13 part. 2. —Poena impetrantis aliquid a Rege per mendacium, quae sit, n. 3 per text. ibi, l. 8 tit. 13 part. 2. —non obedientium Principi, n. 4 in fin., et n. 7 l. 16 tit. 13 part. 2. —propter inobedientiam, et non recognitionem domini, n. 1 l. 11 tit. 13 part. 2. —antea quam ponatur, quae debeant in ejus impositione considerari, n. 2 per text. ibi, l. 1 tit. 16 part. 2. —etiam si sit determinata pro aliquo delicto, nihilominus Rex poterit mitigare poenam, et qualiter, n. 12 l. 3 t. 16 part. 2. —mitior debet imponi subripiantibus res immobiles Regis, quam res mobiles ipsius, et quare, n. 13 l. 1 tit. 17 part. 2. —etiam si a Principe remittatur, non propterea hodie videtur recedere a recuperatione sumptuum, n. 11 l. 4 tit. 18 part. 2. —non mitigatur propter timorem mortis in castellanis castellum tenentibus, n. 7 l. 6 tit. 18 part. 2. —Poenae, quae imponuntur pro pecoribus, et aliis damnificantibus praedia aliena, si tales non sint sufficientes secundum temporis qualitatem cresci et augeri possunt, n. 4 l. 3 tit. 26 part. 2. —Poena

indirecte dirigit hominem ad virtutem, num. 3 l. 2 tit. 1 part. 3. —in compromissis posita, quando non debeatur, etiamsi pars non fuerit obediens praecipis arbitri, n. 1 l. 54 tit. 4 part. 3. —Et si sit impeditus, an exigatur nova interpretatio, ibid. n. 2. —Poena si non fuit apposita in compromissis, an contraveniens teneatur parti ad interesse, et qualiter illud sit, et qualiter aestimabitur, n. 3 l. 53 tit. 4 part. 3. —inquisitoris qui temere et dolose inquit contra aliquem, sive omisit inquirere, n. 10 l. 4 tit. 17 part. 3. —apponi non potest in sententia judicis lata ex partium conventionem, n. 2 l. 4 tit. 18 part. 3. —frangentis securitatem Regis, n. 5 l. 18 tit. 18 part. 3. —Poenam solvere debet, qui aliquid promisit non facere, etiamsi extra jus illud faciat, n. 9 l. 56 tit. 18 part. 3. —Poena posita quoties aliquid contrafiat, qualiter illud pluries intelligi debeat, n. 13 dict. l. 56. —conventionalis, an possit excedere duplum, tam de jure communi, quam fori, n. 4 l. 70 t. 18 p. 3. —Et an ista poena adjecta dationi qualitatis possit exigi a non consueto scenerare, dict. n. 4 dict. l. 70. —Poena reddendi arras duplicatas, vel quadruplicatas, an habeat locum de jure canonico, vel de jure Partitarum, et quare non, n. 6 l. 84 tit. 18 part. 3. —quando non est ordinaria, et a lege statuta, ejus remissio residet in iudicis arbitrio, n. 4 l. 4 tit. 22 art. 3. —an possit minui per iudicem, quando illud sibi in sententia reservavit, n. 4 l. 22 tit. 22 part. 3. —apposita per iudicem advoco, vel parti, si plus in iudicio loquatur, an valeat sine causae cognitione, n. 6 ibidem. —minuens iudicando, si illud sine causa fecerit, an eandem subire teneatur, n. 3 l. 23 tit. 22 part. 3. —volentis corrumpere iudicem, vel notarium, qualis sit, n. 1 et 7 cum aliis ibi, l. 26 tit. 22 part. 3. —an possit remitti participi criminis, si alios criminosos denunciaverit, n. 8 l. 26 tit. 22 part. 3. —minor, et pro minoribus delictis, an imponi debeat, et exequi durante appellatione super majoribus delictis, n. 5 l. 14 tit. 23 p. 3. —Quod procedit, etiamsi major poena non absorbeat minorem, neque minor praedictet majoria, ibid. —Poena major si absorbeat minorem, an utraque imponatur, n. 5 et 6 l. 14 tit. 23 part. 3. —mortis est ultimum terribilium, ibid. —violantis muros civitatis, vel facientis fossas circa eos, qualis sit, n. 2 l. 13 tit. 28 part. 3. —aliquando gravior, aliquando vero mitior imponitur pro delictis clandestine, sive palam factis, n. 3 et 4 in proem. tit. 3 part. 4, et n. 2 l. 1 tit. 13 part. 2. —impedientis matrimonium contrahi inter aliquos sine causa justa, quae sit, n. 5 l. 4 tit. 3 part. 4. —per laicos imposita filiae nubenti sine parentum consensu, n. 3 l. 5 tit. 3 part. 4. —ex causa imposita per Principem matrimonium contrahentibus veluti inter magnates, an locum habere possit, vel non, n. 5 l. 1 tit. 3 part. 4. —an possit alicui per iudicem imponi, per quam certo officio sit perpetuus, ita quod inde nunquam possit discedere, n. 5 l. 2 tit. 3 part. 4. —imposita contrahentibus matrimonium intra quartum gradum per statutum laicorum, secundum quam computationem debeat intelligi, n. 4 l. 3 tit. 6 part. 4. —benedicentis secundas nuptias, quando locum habeat, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 12 part. 4. —Poenae impositae

nubenti intra annum luctus sunt sublatae per jus canonicum secundum opinionem communem, n. 5 l. 3 t. 12 part. 4. —Et an ex aliqua causa locum habere possint, et sic sublatae non sint; et quid de poenis quae respiciunt favorem filiorum quae imponuntur, si nubat ante annum luctus, ibidem. —Poenae quae de jure civili imponuntur mulieri nubenti intra annum luctus, an habeant locum, si matrimonium solveretur aliter, quam per mortem, ibid. n. 4. —Poena prodire non debet ex eo quod legitime factum fuit, n. 6 in fin. l. 1 t. 13 p. 4. —patris, vel alterius ejicientis filium suum ad portas ecclesiae, vel alibi, n. 1 l. 4 tit. 20 part. 4. —Poenam non meretur servus, qui dominum suum a morte defendendo alium occidit, et quare; et an idem sit, si uxorem domini suspectam de adulterio de domini mandato cum metu mortis, si non fecerit, interficiat, n. 8 l. 5 tit. 21 part. 4. —non meretur, quod legitime factum fuit, ibidem. —an mereatur vassallus, qui ultra triginta dies cum domino suo a Rege expulso extra regnum propter delictum stetit, et quando, num. 6 l. 11 tit. 23 part. 4. —Poena qualis imponatur rielis hominibus pro rapina, n. 7 l. 11 tit. 23 part. 4. —quae parti applicari debet, an eam Princeps remittere possit, et quid si illud ex causa faciat, ibidem in n. 8. —Poenam proditionis an incurrat vassallus, eo quod mansionem fecit cum domino suo exulato a Rege propter proditionem, si cum potuit illud dimittere, et ad regnum revertere, illud facere noluit, n. 2 et 3 l. 12 tit. 23 p. 4. —Poena vassalli accusantis dominum, sive probet, sive non probet suam accusationem, quae sit, n. 3 l. 8 t. 26 part. 4. —emptoris ementis rem affixam domui, si ad illum res illa transivit, n. 2 l. 16 tit. 5 part. 5. —ementis venenum, ut illud alteri daret, si non dedit, an puniatur ac si dedisset, n. 1 l. 17 tit. 5 part. 5. —an debeat solvere ille, qui alienare fuit prohibitus sub poena, si illam alienare incipiat, vel illud tentet, n. 3 l. 43 tit. 5 part. 5. —non potest peti in curia mercatorum, nisi in quantum effectualiter intersit, gloss. in proem. t. 7 part. 5. —Poenam an incurrat immiscens frumentum corruptum cum incorrupto, et quando, n. 2 l. 1 tit. 7 part. 5. —Poena ponentis bonum frumentum in summitate saccorum, et intus malum, qualis sit, ibidem in fin. dict. n. 2. —magistri occidentis discipulum, illud castigando, vel si aliter in castigando excesserit, qualis sit, n. 5 l. 11 per text. ibi, tit. 8 part. 5. —emphyteutae alienantis rem emphyteuticam irrequisito domino, quae sit, gloss. fin. et alias omnes ibi, l. 29 tit. 8 part. 5. —civilis applicanda fisco, an possit excedere quadruplum, et quando sic, n. 5 l. 9 tit. 9 part. 5. —Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita poena decem, et cum non haberet unde solveret, supervenit ei haereditas matris suae, quam renuntiavit, an dolose renuntiasset videatur, et an possit fieri executio in illis bonis repudiatis, n. 2 l. 12 tit. 10 part. 5. —Poenam an excuset ille qui promissit factum alienum, si fecit quantum in se erat, ut ille tertius faceret, et ipse facere noluit, n. 2 l. 11 tit. 11 part. 5. —Poena, et an ex poenali stipulatione constituatur quis in mora sine litis contestatione per solam interpellationem extrajudicalem, n. 7 l. 13 tit. 11

part. 5. —si sit a lege imposita facienti actum illicitum, an si factum sit, actus teneat, et tamen poena solvenda sit, n. 7 l. 28 tit. 11 part. 5. —conventionalis si sit in stipulatione posita, per quam quis obligatur promissum implere, vel illam solvere, an per talem poenam stipulationem novetur prima obligatio, ut non implens non teneatur ad utrumque, n. 1 l. 54 tit. 11 part. 5. —Et quando ad utrumque promittens teneatur, ibid. in n. 2 gloss. l. 53, ibidem. —Poena conventionalis in dubio, an videatur adjecta loco interesse, vel contemptus, dict. n. 2. —an sapius exigi possit ex clausula *rato manente pacto*; et quid si fuit in pacto positum quod poena solveretur, an possit ille, qui mediante stipulatione cum alio rem permutare promisit, si ipse jam contractum impleverat ex parte sua, n. 1 l. 5 tit. 6 part. 5. —toties committatur, et exigatur, quoties fuerit contra factum, et de quibus vicibus intelligitur, n. 3 ad fin. l. 34 tit. 11 part. 5. —Poenam an incurrat ille qui alicquem in iudicio ad certam diem praesentare promisit, si illum post duos vel quinque dies praesentaverit, n. 1 et 2 l. 56 tit. 11 part. 5. —Poena an committatur quando difficultas, sive impedimentum supervenit in stipulationibus judicialibus, sive conventionalibus, sive in obligatione sit datio speciei, sive generis, vel quantitatis, num. 4 l. 37 per text. ibi, tit. 11 part. 5. —non debetur, etiamsi promissum non adimpleatur, quando tale promissum fuit contra jus, vel contra bonos mores, gloss. leg. 58 per text. ibi, t. 11 p. 5. —si promittatur ab aliquo pro contrahendo matrimonio, an si non contrahat ad poenam teneatur, sive sit conjunctus ille qui promittit, sive extraneus sit, n. 1 l. 59 per text. ibi, tit. 11 part. 5. —si adjiciatur dationi quantitatis, sive pecuniae, seu alterius rei in qua consistit mutuum, vel si adjiciatur dationi certae speciei, vel facto, an talis poena censeatur apposita loco usurarum, num. 2 l. 40 per text. ibi, tit. 11 part. 5. —Et quid in contractu transactionis, si poena adjiciatur dationi quantitatis, dict. num. 2. —Poena quando praesumatur adjecta in fraudem usurarum, et ex quibus hoc colligitur, num. 3 dict. l. 40. —si apponatur per dinumerationem mensium, vel annorum, tunc dicitur usura, dict. n. 3 dict. l. 40 t. 11 p. 5. —si adjiciatur dationi quantitatis, an et quando videatur in fraudem usurarum, ibidem. —Poenam an incurrat statim ille, qui fidejussit reum criminis iudicio sisti ad certam diem, si illud faciat, vel an in eo idem, quod in fidejussore in causa civili dicendum sit, n. 1 et 3 l. 17 et n. 5 l. 18 tit. 12 part. 5. —Poena si jam sit commissa, si postea aliquo impedimentum superveniat, an illud excuset a poena, n. 1 l. 19 ibidem. —Et quid in fidejussore promittente alicquem sistere in iudicio sine poena ad certum diem, si non sistat, qualiter condemnatur, n. 2 ibid. —Et si uxor sciens impedimentum matrimonium contraxit cum aliquo, qua poena puniatur, n. 2 l. 50 per text. ibi, tit. 14 part. 5. —Et quid si ambo sciebant impedimentum, et eo non obstante contraxerunt, qualiter puniantur, gloss. l. 51 ibidem. —Et an evitent poenam si erraverint, sive errore juris, vel facti, n. 5 dict. l. 51 et n. 6, ibidem. —Poena dantis aliquid iudici, ut pro eo sententiam ferat quae sit, et quid si